

“สะพานคลอง ๑๐๐ ปีบ้านตลาดสามย่าน” (พ.ศ.๒๔๕๑ – ๒๕๕๑) เมืองแกลง

สะพานฝั่งชนนั้น เมื่อเอ่ยขึ้นในหมู่คนสามย่านและละแวกใกล้เคียงแล้วก็ยอมเข้าใจได้ว่าหมายถึงสะพาน ๑๐๐ ปีบริเวณใด แต่หากบอกว่าสะพานถนนโพธิ์ทอง (กำแพงพลัดน้ำ) ก็คงไม่ทราบ หรือไม่แน่ใจว่าสะพานที่ว่า อยู่ตรงไหน จนแม้จะบอกว่าสะพานข้ามคลองสามย่านก็อาจยังทำให้ทั้งสับสนและทั้งไม่รู้ไปใหญ่ว่าคือที่ใด เพราะคลองประจำเมืองสายนี้ เรามักเรียกรวมกันว่าคลองประแส แต่เท่าที่ทราบคือ ในอดีตเมื่อคลองไหลผ่าน ตำบลกระแสบนก็เรียกคลองกระแสบน เมื่อไหลผ่านตลาดสามย่านก็เรียกคลองสามย่าน เดิวนั้นนิยมเรียกรวมกัน ทั้งหมดว่า **คลองประแส**

เมื่อราวปี พ.ศ.๒๕๔๕ เทศบาลตำบลเมืองแกลงได้ริเริ่มโครงการศึกษาวัฒนธรรมและสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเมืองแกลงที่เราเรียกกันสั้นๆ ว่า **โครงการย้อนอดีตเมืองแกลง** นั้น คณะผู้จัดทำได้พยายามติดตามรวบรวมหลักฐานเอกสารเก่าทางประวัติศาสตร์ควบคู่ไปกับการติดตามรวบรวมภาพถ่ายเก่าในอดีตหลายๆ ยุคของเมืองแกลงจนคลอออกมาเป็น หนังสือ **“เมืองแกลงของเรา เมืองเก่าบรรพชน”** ในที่สุด โดยที่ภาพถ่ายเก่าๆ ที่รวบรวมสืบเสาะจากประชาชนทั่วไปนั้นมีจำนวนนับร้อยภาพ แต่ที่เห็นแล้วสะดุดตาเป็นอย่างยิ่งก็คือภาพจากความเอื้อเฟื้อของ **คุณลุงประกอบ รัตนภรณ์ ผู้เกิดมาแต่ปี พ.ศ.๒๔๗๕**

* เป็นภาพที่ไปปรากฏอยู่ในหน้าปกหนังสือเล่มดังกล่าว และมีการนำไปเป็นเค้าโครงภาพปูนปั้นใต้ต้นโพธิ์ ณ ศาลาต้นโพธิ์นั่นเอง

* ที่เห็นสะดุดตาดังนั้น เป็นเพราะในภาพดังกล่าว เราได้เห็น สะพาน เห็นเรือ ผู้คนหญิงชาย และเด็กบ้านเรือน ต้นไม้ ฯ เป็นสังคมคนเมืองแกลงที่เคยปรากฏมาในยุคอดีตตำแหน่งเดียวกับบริเวณสะพานฝั่งชนในปัจจุบัน โดยที่คุณลุงประกอบ ไม่สามารถให้ข้อมูลปี พ.ศ. ที่ได้มีการถ่ายภาพนี้ไว้มาประกอบให้เรา

ได้ทราบ คงทราบแต่เพียงท่านบอกว่า เกิดมาก็เห็นภาพนี้แล้ว เพราะคุณพ่อเป็นผู้ถ่ายภาพไว้ จึงเป็นอันเพียงรู้แต่ภาพนี้ **เกิดก่อนปี พ.ศ.๒๔๗๕ (ซึ่งสันนิษฐานว่าสะพานนี้น่าจะสร้างก่อนปี ๒๔๗๕)** แต่ระบุปีที่ถ่ายภาพไม่ได้

แต่ถึงอย่างไร ย่อมนับได้ว่าภาพนี้ทรงคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง อย่างน้อยก็ฐานที่ทำให้เรารู้ว่าเมืองแกลงแต่ก่อนบ้านเรือนและผู้คนล้วนตั้งอยู่และผูกพันกับคลองประแสมาช้านาน บวกกับเอกสารทางประวัติศาสตร์แล้วก็ยังชัดเจนเหลือเกินว่า เมืองแกลงจะในยุคใดที่ผ่านมาก็ตาม จะย้ายที่ตั้งเมืองมาก็ครั้งและที่ที่ก็ตามไม่ว่าจะที่ดอนเค็ด บ้านหนทางเกวียน หรือจะเป็นที่แหลมเมือง ปากน้ำประแส หรือที่บ้านตลาดสามย่านจนเดิวนั้นก็ไม่ได้ถอยหนีไปจากน้ำคลองประแสเลย

ผลจากโครงการย้อนอดีตเมืองแกลง ทำให้เราพอที่จะล้อมและร้อยรวมเรื่องราวต่าง ๆ ที่กว้างขวางจนขมวดเข้ามาให้ได้เห็นว่า ชุมทางการค้าการขาย การทำมาหากิน การเดินทางภายหลังจากย้ายที่ตั้งเมืองแกลงเดิมจากบ้านหนทางเกวียนที่มีบริเวณติดกับวัดโพธิ์ทองพุทธาราม มาอยู่ ณ บ้านตลาดสามย่านตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๑ นั้น เริ่มต้นที่บริเวณสะพานฝักรุ่นแห่งนี้

ภาพสะพานยุคราวปี พ.ศ. ๒๔๐๐

ในช่วงรอยต่อของยุคหลวงแกลงแกลงแก้วกล้า (ศรี บุญศิริ) ผู้ว่าราชการเมืองแกลง ผู้เป็นบุตรเขยของพระแกลงแก้วกล้า (ภู) กับยุคของพระกำแหงพลล้าน (ชื่น คชภูมิ) นายอำเภอแกลงลำดับถัดมา ถนนโพธิ์ทองแต่เดิม คงจะเป็นทางหัวคันนาที่สามารถเดินและตัดทุ่งไปมากันกับบ้านหนทางเกวียนได้จนบ้านเรือนเริ่มเพิ่มขึ้น จนมีการอนุมัติให้มีการสร้างที่ว่าการอำเภอแกลงขึ้นในราวปี พ.ศ. ๒๔๕๑ ถนนสุนทรโวหารที่อยู่เหนือคลองขึ้นไปทางทิศตะวันตกก็เกิดขึ้น มีบ้านเรือนที่เป็นของราษฎรเอง และบ้านเช่าของชนารักษ์ หลายสิบห้องตั้งอยู่บนถนนสายนี้ให้เช่าอยู่อาศัยและทำมาค้าขาย มีสถานีตำรวจภูธร มีตลาดสด มีกิจการโรงเลื่อย มีโรงยาฝิ่น มีโรงลิเก มีวิกหนัง ฯ

เมืองแกลงยุคหลังปี พ.ศ. ๒๔๕๑ ถึงปัจจุบัน หรือหนึ่งร้อยปีที่ผ่านมาถือกำเนิดขึ้นจากทำน้าบริเวณสะพานฝักรุ่นนี้เอง

ภาพสะพานยุคราวปี พ.ศ. ๒๔๐๐ ถ่ายจากฝั่งธน

นายหลาย เจริญขวัญ (นั่งไขว่ห้าง)

บ้านนายหลาย เจริญขวัญ ในปัจจุบัน

ภาพสะพานฝักรุ่นปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ก่อนเรือทำเป็นสะพานคอนกรีต

ประมวลเหตุการณ์ต่างๆ ข้างต้นนี้ ร่วมกับการได้เห็นภาพสะพานที่ทำน้าบ้านตลาดสามย่านในหลาย ๆ ยุค ตั้งแต่ภาพของคุณลุงประกอบ และ ภาพสะพานที่เปิดปิดช่วงกลางให้เรือแล่นผ่านไปมาได้ในยุคถัดมาเหมือนยุคแรกที่มีการสร้างสะพานจนเป็นสะพานโค้งทำด้วยไม้ที่เรือใหญ่ไม่สามารถจะลอดได้ และอาจไม่จำเป็นต้องลอดด้วยแล้วในช่วงก่อนปี พ.ศ. ๒๕๓๔ จนกรมโยธาธิการได้มาก่อสร้างสะพานคอนกรีตตามแบบมาตรฐานแล้วเสร็จในปีนั้นและเปิดใช้มากระทั่งปัจจุบัน

จึงเป็นความรู้สึกที่คอยผลักดันให้เกิดแรงที่อยากจะปรับปรุงสะพานฝั่งชนนี้ให้เป็นอะไรที่มากยิ่งขึ้นไปกว่าทางข้ามคลองอันแข็งแรงและมีระเบียบคอนกรีตหนาตะกันอยู่สองข้างทาง

อีกหนึ่งทางความคิดเกี่ยวกับเรื่องสะพานประจำเมืองนี้ คือในหลายปีที่ผ่านมามีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องเมืองต่างๆ ทั้งจากตำราและการได้ไปเห็น จนทำให้ต้องย้อนคิดว่าแล้วเมืองแกลงนี้ นอกจากสิ่งปลูกสร้างที่เป็นวัด โรงเรียน ศาลเจ้า บ้านเรือนแล้ว ในแง่ของความเป็นเมือง เรามีอะไรเหลือพอที่จะให้ผู้คนทั่วไปได้เห็นและสัมผัสความเป็นเมือง และรำลึกถึงความเป็นมาของเมืองได้อยู่บ้าง อีกทั้งเหตุใด เมืองแกลงที่มีอายุเมืองมากกว่าสองร้อยปี หรือแม้แต่กระทั่งบ้านตลาดสามย่านที่มีอายุครบหนึ่งร้อยปีนี้ จึงมีสิ่งอันพอจะสืบสาวเรื่องราวต่างๆ ของเมืองย้อนขึ้นไป ไม่สู้มากนักเมื่อเทียบกับอายุเมือง

*** ความรู้สึกเพรียกหา “อัตลักษณ์” ของเมืองจึงคอยแต่จะสะกิดความคิดอยู่เสมอมาของดี ๆ สิ่งอันสวย ๆ งาม ๆ เหตุใดจึงต้องมีอยู่แต่ในพระนครชั้นใน หรือหัวเมืองใหญ่ ๆ ตามภูมิภาคต่าง ๆ...และหากตัดสินใจบรรจงคิดและทำงานอัตลักษณ์เมืองเสียแต่วันนี้.... พรุ่งนี้ก็อาจเรียกได้ว่าเป็นของเก่าที่ควรค่าแล้ว***

... อัตลักษณ์ หมายถึง ตน หรือ ตัวเอง กับ ลักษณะ ซึ่งหมายถึง สมบัติเฉพาะตัว คำว่า อัตลักษณ์ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า identity หมายถึง ผลรวมของลักษณะเฉพาะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นที่รู้จักหรือจำได้ เช่น สังคมแต่ละสังคมมีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเอง. ...

ในที่สุดจึงได้ร่วมกับสถาปนิกและผู้เกี่ยวข้องออกแบบสะพานฝั่งชนนี้และนำเสนอสภาเทศบาลฯ ให้ความเห็นชอบ ก่อนที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขแบบสะพานอีกหลายครั้ง

และก่อนที่จะได้ผู้รับจ้างมาลงมือทำ อยู่มาวันหนึ่งในขณะนั้น ส.ท.ชาติชาย เพชรพาณิชย์ ได้นำสำเนาเอกสารฉบับหนึ่งมามอบให้ เป็นหนังสือราชกิจจานุเบกษาที่บันทึกไว้ตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ.๒๔๖๖ เมื่ออ่านไปได้สองสามบรรทัดแรก ก็กระหายที่จะอ่านต่อไปอย่างรื้อนรน เพราะหนังสือฉบับนั้นบันทึกถึงการปรับปรุงก่อสร้างสะพานบริเวณเดียวกับ สะพานฝั่งชนนี้ ความว่ากรมการอำเภอแกลงพร้อมด้วย นายหลาย เจริญขวัญ และราษฎรที่มีนาม

ปรากฏอยู่ด้วยในบันทึกนี้ พร้อมใจกันปรับปรุงก่อสร้างสะพานข้ามคลองสามย่านขึ้นด้วยเงิน ๑,๐๖๔ บาท ได้แจ้งรายละเอียดความกว้างยาวของสะพาน การทำให้สะพานเปิดปิดได้ในช่วงกลางเพื่อให้เรือผ่านไปมาได้ ชนิดของไม้ที่ใช้ทำ และระบุไว้ว่ามีพนักลูกกรงยาวตลอดแนวสะพาน....

หน้า 1

หนังสือราชกิจจานุเบกษา

หน้า 2

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๐ น้ ๒๔๕๘

ด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดระยองมีใบบอกมาว่า สะพานข้ามคลองบ้าน สามย่าน ตำบล ทางเกวียนใน อำเภอ แกลงจังหวัดระยองมากประชาชนสัญจรไปมาไม่สะดวก ขุนภินนทีประศาสน์ นายอำเภอพร้อมด้วยกรรมการอำเภอ และ นายหลาย เจริญขวัญ พ่อค้า ได้ช่วยกันบอกบุญเรียรายพ่อค้าคฤหบดีได้เงิน รวม ๑,๐๖๔ บาท จัดการจ้างช่างสร้างสะพานขึ้นใหม่ มีขนาดกว้าง ๒.๓๐ เมตร ยาว ๓๒ เมตร เสาใช้ไม้เหียง มหาต กั้นเกรว รอดและตงใช้ไม้ตะเคียน พื้นใช้ไม้อินทนิล มีนอตยึดรอกกับเสาสะพาน และมีพนักลูกกรงข้างสะพานโดยตลอด กับได้ทำเป็นช่องสำหรับเปิดปิดให้เรือบรรทุกสินค้าเข้าออกได้ เป็นการแล้วเสร็จสิ้นเงิน ๑,๐๖๔ บาท ได้เปิดให้ประชาชนสัญจรไปมาโดยสะดวก ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๖ แล้ว

รายนามผู้บริจาคทรัพย์มีแจ้งอยู่ท้ายแจ้งความนี้

กระทรวงคมนาคมมีความยินดีขออนุโมทนาในส่วนกุศลสาธารณประโยชน์นี้ด้วย

แจ้งความมาณวันที่ ๓๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษาอนุประพัทธ์
เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

เล่ม ๔๐ น้ ๒๔๕๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๖

รายนามผู้บริจาคทรัพย์สร้างสะพานข้ามคลองสามย่านอำเภอ แกลงจังหวัดระยอง ดังนี้แจ้งต่อไปนี้

- ๑ นายหลายเจริญขวัญ ๑๐๐ บาท
- ๒ นายห่วน (จีน) ๕๐ บาท
- ๓ นายอ้อม (จีน) นายถวน บรรจงอักษร นายคิดเซ่ง (จีน) นายอ่อง (จีน) คนละ ๒๐ บาท
- ๔ นายฉิน ใจสะอาด ขุนคลองปูนประคิมฐ นายส่วนบุญช่วยเหลือ นายอำพร บุญศิริ คนละ ๑๘ บาท
- ๕ นายพล เจริญดี ๑๔ บาท
- ๖ นายบุญ ถัดเสถียร นายยอด เจริญศรี นายเชื้อ คงเจริญ นายตั้ง เจริญพร นายสุต นาวีเจริญ คนละ ๑๒ บาท
- ๗ นายเบ่งส่ง (จีน) นายเกิด ใจดี นายยัง แพทย์รักษา นายเล็ก มุกดาสนิท นายชอก เขือกเขิน นายอิด เจริญมี นายชองเฮ้ง (จีน) นายค็อก ทาทร์พย์ คนละ ๑๐ บาท
- ๘ นายลุงใหญ่ พูลสิน นายยอก รอบรู้ นายเพื่อ ปฏิสังข นายเหรียญ สมประสงค์ นายอาว (จีน) นายสรวย เจริญมี นายผล น้ำเงิน นายบุญตั้ง พานิชอุรี นางเด็ก มีผล นางสาวี หาลากผล นายจ้อย ทาณกล้า นางละม้าย ฉัตรคูตี นายสน สงวนจิตรี นายเคลือบ ชูลเจือ นางเก็ย

หน้า 3

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๐ น้ ๒๔๕๘

หาลากผล นายแสวง วัฒนวงศ์ นายส่อง ใจเจริญ นายเหลือ มีผล นายหรุ่น ใจหาญ คนละ ๘ บาท

๘ นายชิว รอบรู้ นายหน่อง มีผล นายอ้อม บำรุง นายกราด พร้อมเพรียง นายก๊อก ปฏิสังขร์ นายปิ่น ตั้นเคราะห์ นายคล้อย นันทุกซ์ นายสอน เจริญมี หลวงวิพัฒพจนกิจ นายเชื้อ สันทุกซ์ นายชิน (จีน) นายเอ็ก (จีน) นายเหรียญทองประกอบ นายโต การดี นางปราง แซ่หลิม นายทวน เจริญพร นางเว้า หิริโอดปะ นายโต พูนสิน นายเชื่อนิธิยมัน นางทองคำ มุกดาสนิท นายแฉก กรุลานนท์ นายจ้วน สุขเจริญ นางแดง หาลผล นายมูล มุกดาสนิท นายอ้อม อังกุสิงห์ นายเฉียบ วงพิทักษ์ นายฮ้าย ประกอบวงษ์ นางนิน มุกดาสนิท นายจ้าว หาลาก นายลอย กำแหง นายอวด แซ่หठी นายจี๊ว พันเคราะห์ นายทอด บุญนิมิตร นายจิ้น บังเกิดผล นายแป้ว หาลผล นายเข้ม ใจช่วง คนละ ๖ บาท

๑๐ ผู้ที่ออกต่ำกว่า ๖ บาท ๗๑ รายเงิน ๒๔๐ บาท

รวมทั้งสิ้นเงิน ๑,๐๖๔ บาทถ้วน

เมื่อนำไปพิจารณาและเปรียบเทียบกับภาพถ่ายของคุณลุงประกอบที่กล่าวถึงไว้ข้างต้น จึงทั้งชื่นใจและถึงโศกที่จะสรุปได้โดยพลันว่า ภาพสะพานดังกล่าวกับการปรับปรุงก่อสร้างสะพานขึ้นแทนของเดิมที่ชำรุดทรุดโทรมตามเนื้อความในราชกิจจานุเบกษานี้คือ สะพานเดียวกัน

จะนับเป็นความบังเอิญก็ว่าได้ เป็นจังหวะอันเหมาะสมเสียเหลือเกินก็ว่าได้ ที่जूๆ ภาพสะพานที่ไม่สามารถจะไขปริศนาได้มากไปกว่าข้อมูลเดิมที่รู้แต่ว่าเกิดขึ้นก่อนปี พ.ศ.๒๔๙๕ อันเป็นปีเกิดของคุณลุงประกอบ ก็มากระจ่างอย่างไม่คาดคิด ก่อนที่จะมีการเริ่มลงมือปรับปรุงก่อสร้างสะพานนี้คล้อยหลังมาอีก ๘๕ ปี...เป็นความปีติชุ่มชื่นใจให้กับใครที่เกี่ยวข้องกับงานปรับปรุงสะพานนี้ทั้งหลายมีกำลังใจที่จะทำให้งานครั้งนี้ออกมาดี ที่สุด

งานเริ่มมาแต่ราวเดือนตุลาคมปลายๆ ฝน เริ่มจากการทุบรื้อระเบียบริมสะพานออกทั้งสองด้านเสริมโครงเหล็กรับ น้ำหนักยื่นออกไปเพื่อขยายทางเดินเท้าและพื้นที่ช่องชมวิวที่มีอยู่ฝั่งละสองแห่งทั้งสองด้าน รวมถึงใช้ตั้งเสาไฟ แสงสว่าง หัวทางเท้าทั้งสี่แห่งก่อเป็นรูปสี่เหลี่ยมเรียงขึ้นไปคล้ายประภาคารกระโจมไฟให้สัญญาณเรือ ประภาคาร ทั้งสี่ต้นมีลวดลายพร้อมซึ่งประกอบอยู่ อันหมายถึง ลือเกวียนด้วยความที่จะลือไปว่า ที่นี้คือ ตำบลทางเกวียน มีการ ย้ายที่ตั้งเมืองแกลงเดิมมาจากบ้านหนทางเกวียน แม้แต่เทศบาลตำบลเมืองแกลงนี้ก็มีเปลี่ยนชื่อเรียก เมื่อราวปี พ.ศ.๒๕๔๒ มาจากชื่อเดิมคือ เทศบาลตำบลทางเกวียน

มีคำถามว่าทำไมเราถึงเรียกสะพานเล่าเมืองละ? เพราะว่าเมื่อเรามาเยี่ยมชมบรรยากาศและความงดงามของสะพานแล้วเราจะพบว่าที่เสาประภาคารของสะพานจะมีแผ่นข้อความอยู่ทั้งหมด ๘ แผ่น แต่ละแผ่นจะบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ของเมืองแกลงในอดีต ไม่ว่าจะเป็นการโอนเมืองแกลงมาขึ้นเมืองระยอง การนำไม้ตะเคียนมาทำเรือพระที่นั่งอนันตนาคราชเป็นต้น ประกอบกับบริเวณเสาประภาคารด้านล่างจะมีภาพวิวัฒนาการของสะพานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันด้วย

งานดำเนินมาด้วยความราบรื่น กระทั่งถึงเวลาที่จะต้องพิจารณาตัดสินใจเลือกलयนกูกกรงตลอดแนวสะพานทั้งสองด้าน ซึ่งจะใช้เป็นวัสดุอัลลอยด์เพื่อความทนทาน จึงได้นัดหมายผู้เกี่ยวข้องมาประชุมพร้อมกัน โดยได้ข้อสรุปว่าจะไม่ใช้ลวดลายราวสะพานตามแบบสำเร็จรูปที่ผู้รับจ้างนำมาให้เลือกมากมายหลายเล่ม และได้มอบให้ คุณวิทยา พุฒินะสุนทร รองนายกเทศมนตรีพร้อมคณะผู้เกี่ยวข้อง ลงพื้นที่ไปพิจารณาเลือกจากลวดลายลูกกรงช่องลมอยู่สามแห่ง หนึ่งคือช่องลมชั้นบนของร้านทิวศักดิ์ ตรงข้ามเฟลตตำรวจ อีกหนึ่งคือ ช่องลมบ้านคุณแก่งตีดร้าน ไหลฮั่วเส็ง ทั้งสองแห่งอยู่บนถนนสุนทรโวหารใกล้ชุมชนดั้งเดิมของบ้านตลาดสามย่าน แห่งสุดท้ายคือที่ช่องลมที่กุฎของท่านเจ้าอาวาสวัดพลงช้างเผือก ซึ่งคณะดังกล่าวได้เห็นพ้องกันที่จะเลือกเอาลวดลายช่องลมบ้านคุณแก่ง มาเป็นลวดลายราวสะพานฝั่งธน ปราบกฐัดที่เป็นอยู่ในขณะนี้

ภายหลังได้ทำหน้าที่ดำเนินการประชุมคณะกรรมการแผนพัฒนาเทศบาล ได้พูดเล่าเรื่องการปรับปรุงก่อสร้างสะพานให้ที่ประชุมได้ทราบ และระหว่างนั้นจึงได้สะคุคิดขึ้นได้ในฉับพลันว่า ลวดลายราวสะพานที่ได้เลือกเอามาจากช่องลมบ้านคุณแก่งนั้น แท้ที่จริงแล้วคุณปู่ของคุณแก่ง ผู้สร้างบ้านหลังนี้ไว้เมื่อหลายสิบปีก่อนก็คือ นายหลาย เจริญขวัญ ผู้ปรากฏนามอยู่ในราชกิจจานุเบกษาว่าเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงหลักในการปรับปรุงก่อสร้างสะพานแห่งเดียวกันเมื่อปี พ.ศ.๒๔๖๖ หรือแปดสิบห้าปีล่วงมาแล้วนั่นเอง

เป็นความบังเอิญที่แทบไม่น่าเชื่อว่าจะบังเอิญได้ถึงขนาดนี้ ที่เรื่องราวผ่านมาถึงแปดสิบห้าปีแล้ว นายหลาย เจริญขวัญก็ยังไม่วายที่จะมีส่วนในการปรับปรุงก่อสร้างสะพานแห่งนี้อยู่ดีและอย่างเหลือเชื่อทีเดียว

การทำพิธีเปิด “ สะพานฉลอง ๑๐๐ ปี บ้านตลาดสามย่าน ” อย่างเป็นทางการทำพิธีขึ้นในวันเสาร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๐.๑๐ น. ณ ทำน้ำสะพานฝั่งธน

